

PIOTR
GAWRON

rzeźba / sculpture

BOSZ

Piotr Gawron, w tle: Świekrz, drewno lipowe i sosnowe, 185 x 60 x 78 cm, oraz Bestia, drewno lipowe i olszyna, polichromowane, 172 x 46 x 64 cm (ujęcie boczne) | Piotr Gawron, in the background: *Mother-in-Law*, linden and pine wood, 185 x 60 x 78 cm, and *Bestst*, polychromed linden and alder wood, 172 x 46 x 64 cm (side view)

PIOTR GAWRON

RZEŻBA / SCULPTURE

BOSZ

Różne bywają rodzaje śmiechu i śmieszności: czasem zabawne, czasem smutne, niekiedy drastycznie bolesne. Piotr Gawron łączy w rzeźbie od wielu lat ten chichot pesymizmu z pozorami satyry. Bywa przez to dogłębnie poważny. W polskiej tradycji artystycznej niewielu było podobnych mu twórców, bez żenady obnażających nasze przymioty i wady. Bez zastraszania ciemnymi siłami, bez wieloznaczności złożonych symboli, za to z lekkością drwiny łączącej wielkie literackie postaci z prowincjonalnymi dramatami – ujawnia świat istniejący.

Artysta urodził się w 1943 r. w Bytomiu, w momencie trudnym dla tego regionu Śląska. Jak można sądzić, wcześniej wybrał swój świat – pobierając nauki w katowickim Państwowym Liceum Sztuk Plastycznych, a następnie w 1962 r. przenosząc się do słynnego już w owym czasie Państwowego Liceum Technik Plastycznych w Zakopanem. Szkoła ta, której nieco później (1967) nadano imię Antoniego Kenara, była ważnym miejscem nowych idei rzeźby. Piotr Gawron spotkał tam jako nauczycieli Antoniego Rzęsę i Władysława Hasióra. Jak oni postanowił studiować i dyplomować się w Warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych. Przyjęty na Wydział Rzeźby (1966), związał się trwale i z uczelnią, i ze stolicą, a przez małżeństwo z Ewą Michalską zwłaszcza z jedną warszawską dzielnicą – Saską Kępą. Jako specjalizację wybrał medalierstwo pod kierunkiem Zofii Demkowskiej, dyplom w 1973 r. w pracowni Tadeusza Łodziany zakończył się pozostaniem w uczelni. Od asystenta do profesora, z kilkuletnim doświadczeniem dziekańskim, przekazywał studentom swoje umiejętności i sposób widzenia. „Ciężko mi oddzielić nauczanie od własnej pracy, bo – jak w średniowiecznym cechu – razem pocimy się przy odlewach. Mistrz i uczniowie. Nie należę do profesorów, którzy wpadają na korektę i znikają, zostawiając uczniów z ich problemami. Ponieważ odlewy własnych rzeźb wykonuję w ASP, ciągle jesteśmy razem i dzielimy się tak doświadczeniami, jak i problemami”¹ – mówił, pytany o metody pedagogiczne. Uczestniczył w wielu wystawach zbiorowych i indywidualnych w Polsce i w krajach europejskich (zwłaszcza w Niemczech). Wielokrotnie nagradzany i wyróżniany, ceniony zarówno za techniczne wzbogacenie warsztatu rzeźbiarskiego, konsekwencję poszukiwań własnych sposobów opowiadania o świecie, jak i poczucie absurdu i humoru.

There are different types of laughter and ridicule: sometimes funny, sometimes sad, sometimes shockingly painful. For years, in his sculptures, Piotr Gawron has been combining the giggle of pessimism with the appearances of satire. It makes him profoundly serious. In the Polish artistic tradition there have been very few similar authors who shamelessly uncover our drawbacks and advantages. Without the menacing dark forces or the ambiguity of complex symbols, but with light-hearted mockery merging grand literary figures with parochial dramas – he reveals the existing world.

¹Cyt. za: Maria Teresa Krawczyk, *Kalendarium, w: Piotr Gawron. Nie ma formy bez anegdoty*, kat. wyst., Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, Warszawa 2018, s. 162.

Piotr Gawron z żoną Ewą w salonie domu na Saskiej Kępie, 2013 | Piotr Gawron with his wife Ewa in the drawing room of the house in Saska Kępa, 2013

¹Quid, in: Maria Teresa Krawczyk, *Kalendarium, in: Piotr Gawron. Nie ma formy bez onegdaj*, exhibition cat., Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie, Warszawa 2018, p. 162.

The artist was born in 1943 in Bytom, at a time difficult for that part of Silesia. Clearly, he chose his realm at an early stage – he attended the State School of Visual Arts in Katowice, and then in 1962 moved to the already famous State School of Visual Arts in Zakopane. The school, named after Antoni Kenar a few years later (in 1967), was a pivotal place of new sculpture ideas. This is where Piotr Gawron was taught by Antoni Rząsa and Władysław Hasior. Like them, he decided to study at and graduate from the Academy of Fine Arts in Warsaw. Admitted to the Faculty of Sculpture (1966), he became inextricably connected to the academy and the city, and through marriage to Ewa Michalska he tied himself particularly to the Saska Kępa district of Warsaw. He chose to specialise in medal making under the supervision of Zofia Demkowska, and after he graduated from Tadeusz Łodziana's studio in 1973, he remained at the academy. From assistant to professor, with several years as dean, he has passed his skills and perspectives on to students. "It is hard for me to separate teaching from my own work because – like in a Medieval guild – we sweat together over the casts. The master and his apprentices. I am not one of those professors who pop in just to make some adjustments and disappear, leaving the students alone with their issues. I make the casts for my sculptures at the Academy, so we are constantly together and share our experiences and problems."¹ he answered when asked about his teaching methods. He has taken part in a number of collective and solo exhibitions in Poland and around Europe (especially in Germany). Winning multiple awards and distinctions, he is appreciated for his contributions to the sculpting technique, the persistent quest for his own means of describing the world, as well as the sense of the absurd and humour.

Kochankowie / Laura i Filut, brąz patynowany, wys. 30 cm | Lovers / Laura and Filut, patinated bronze, ht. 30 cm

Boss II, 1979, brąz patynowany, wys. 19 cm | *Boss II*, 1979, patinated bronze, ht. 19 cm

Sołtys z Choroszczyńki, po 1990, brąz i żeliwo, wys. 62 cm |
Mayor from Choroszczyńska, after 1990, bronze and cast iron, ht. 62 cm

Stary clown, po 1990, brąz patynowany, 41 × 42 × 32 cm |
Old Clown, after 1990, patinated bronze, 41 × 42 × 32 cm

GAWRON

*Don Alfonso, drewno lipowe polichromowane, tkanina, 60 × 51 × 20 cm |
Don Alfonso, polychromed linden wood, fabric, 60 × 51 × 20 cm*

Ariergarda, drewno lipowe polichromowane, 60 × 64 × 23 cm |
Rearguard, polychromed linden wood, 60 × 64 × 23 cm

Wiano, drewno lipowe polichromowane, część górna [z wysuniętą szufladą]: 101 x 56 x 38–60 cm |
Dowry, polychromed linden wood, top part [with the drawer out]: 101 x 56 x 38–60 cm

Woznica, po 2010, drewno lipowe polichromowane, wys. 61 cm |
Coachman, after 2010, polychromed linden wood, ht. 61 cm

Wydawnictwo BOSZ
BOSZ Szymanik i wspólnicy spółka jawna
38-722 Olszanica 311
Biuro: ul. Przemysłowa 14, 38-600 Lesko
tel. +48 13 469 90 00
fax +48 13 469 61 88
biuro@bosz.com.pl
www.bosz.com.pl

BOSZ

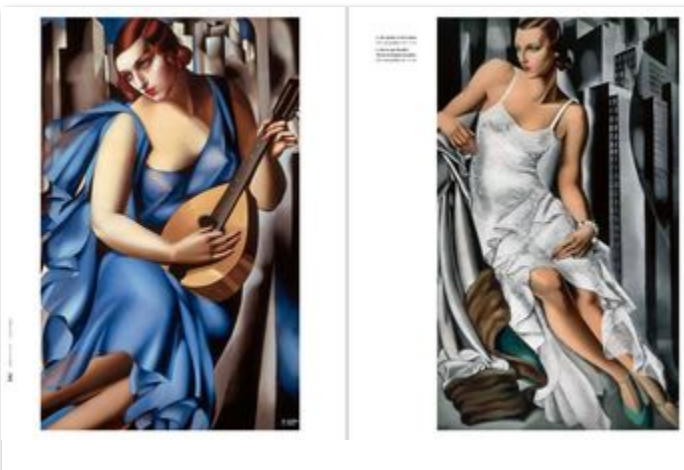
Zobacz także
inne tytuły
Wydawnictwa Bosz

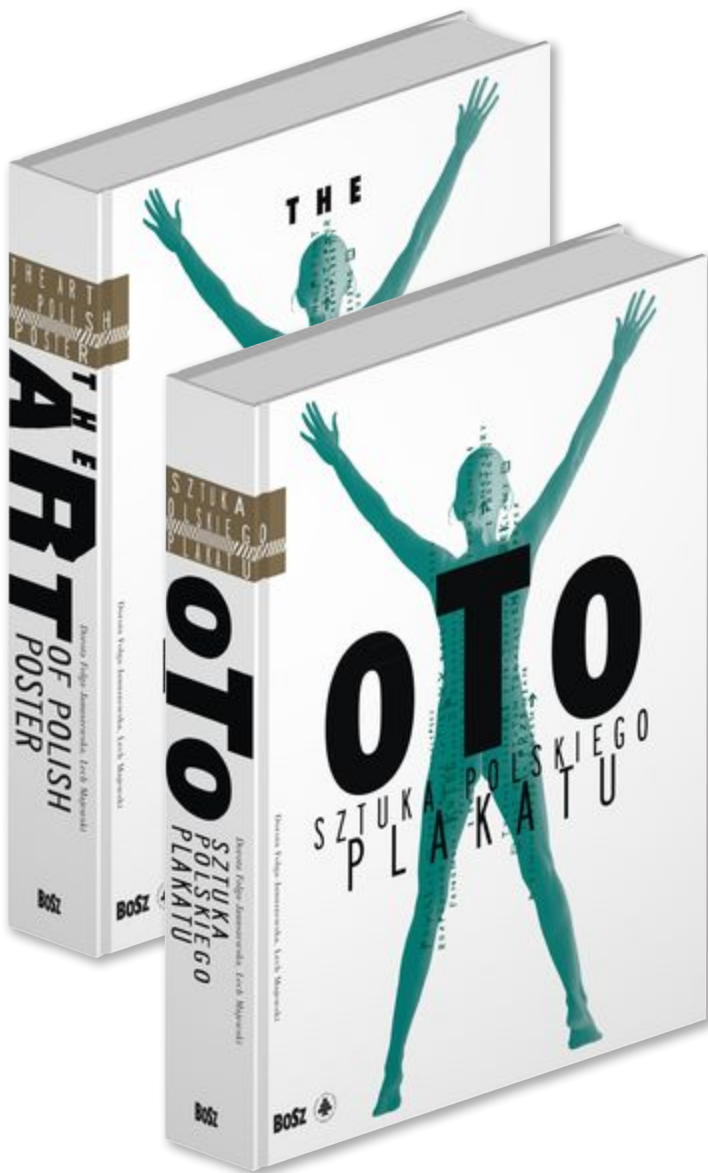

Tamara Łempicka

Album poświęcony życiu i twórczości Tamary Łempickiej, nazywanej królową *art déco*. Od najmłodszych lat obracała się w towarzystwie światowych elit i brylowała na salonach. Była błyskotliwą skandalistką, która kochała nowoczesne przedmioty i czerpała z życia pełnymi garściami. Paryż okazał się dla niej miejscem, które nie tylko ukształtowało jej talent, ale również pozwoliło osiągnąć zawrotny sukces i zyskać klientów w postaci arystokratów, bankierów czy gwiazd filmowych. Łempicka nie ograniczała się jednak do malowania portretów osobistości z wyższych sfer, portretowała również swoją córkę Kizette, pozowały dla niej największe skandalistki, czego efektem są zmysłowe akty, w tym arcydzieło *art déco* – *Piękna Rafaëla*. Przez lata zapomniana, dziś twórczość Łempickiej na nowo wraca do łask, a jej obrazy osiągają na aukcjach zawrotne ceny.

210 × 280 mm • 168 stron • 212 ilustracji • oprawa twarda

Oto sztuka polskiego plakatu

Wydanie drugie

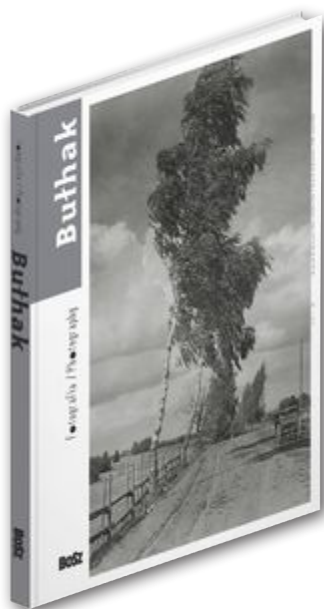
Polski plakat – jedno z najlepiej rozpoznawanych pojęć sztuki XX wieku, fenomen skutecznego połączenia przeciwieństw: wieloznaczności i czytelności, metafory i prostoty, artystycznej ścieżki i skutecznej reklamy. Rezultat trwających przez stulecia przemian w komunikacji obrazem, przemian mówiących wiele o specyfice polskiej kultury, której istotą było i jest godzenie sprzeczności.

240 × 311 mm • 600 stron

1724 ilustracje • oprawa twarda • PL, EN

Książka przedstawia dzieje polskiej tradycji graficznej prowadzącej do tzw. fenomenu polskiego plakatu, historię, która wiedzie od pierwszych ośrodków drukarskich w Krakowie XVI wieku, narodzin grafiki artystycznej w XVII i XVIII wieku, przez eksperymenty warsztatowe XIX stulecia, modernistyczne przemiany, opisywany na świecie fenomen polskiej grafiki artystycznej okresu międzywojennego i narodziny polskiej szkoły projektowania graficznego w latach 30. XX wieku, aż do polskiej szkoły plakatu w drugiej połowie tegoż stulecia, solidarnościowego *affiche brut* następnego pokolenia i w końcu rozkwitu młodego, poetyckiego i anarchizującego plakatu przełomu XX i XXI wieku oraz początku XXI wieku. Na przykładzie 1724 reprodukcji prac kilkuset artystów zgromadzonych w kilkunastu kolekcjach w Polsce i na świecie czytelnik ma okazję wędrować, obserwując przemiany tej polskiej specjalności.

Buħhak. Fotografia

Jan Buħhak uwaŹany jest za ojca polskiej fotografii i twórcę estetyki buħhakowskiej. Był załoŹycielem Fotoklubu Wileńskiego oraz współzałoŹycielem Fotoklubu Polskiego i Związku Polskich Artystów Fotografików. Wykonał dokumentację fotograficzną architektury wielu miast, m.in. Grodna, Lublina, Krakowa, Warszawy, Wilna czy Zamościa. Wydawał równieŹ pocztówki ze swoimi fotografiami. Stworzył pojęcie *fotografiki*, wyodrębniając tę gałąŹ grafiki, która tworzona jest za pomocą technik fotograficznych, i chcąc ją odróŹnić od fotografii reporterskiej czy technicznej. Niestety, jego pracownia w Wilnie, wraz z cennymi negatywami, spłonęła w czasie walk o miasto. Po wojnie artysta dokumentował zniszczenia wojenne Wilna, a po przymusowym przesiedleniu w nowe granice Polski równieŹ polskich miast.

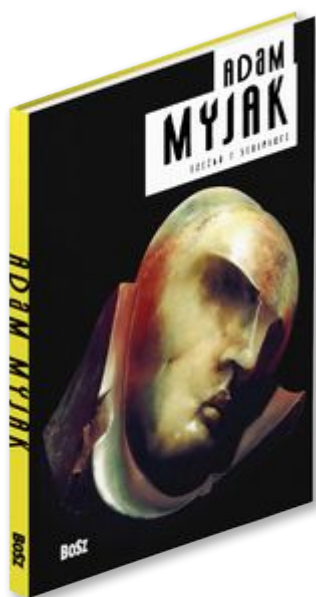
140 × 190 mm • 64 strony • 60 ilustracji • oprawa twarda • PL-EN

Zemła. Rzeźba

Kazimierz Gustaw Zemła (ur. w 1931) – jeden z najbardziej znanych współczesnych polskich rzeźbiarzy. Absolwent i pedagog, a przez kilka lat także dziekan warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych. Autor ponad 60 wystaw indywidualnych, odznaczony KrzyŹem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski. Album prezentuje najważniejsze dzieła artysty, do których naleŹą m.in.: *Pomnik Powstańców Śląskich* w Katowicach, *Pomnik Czynu Polaków* w Szczecinie, *Pomnik Polegli Niepokonani* oraz *Pomnik Bitwy o Monte Cassino* w Warszawie, a także liczne pomniki Jana Pawła II.

150 × 200 mm • 64 strony • 55 ilustracji • oprawa twarda • PL-EN

Myjak. Rzeźba

Adam Myjak (ur. 1947), absolwent warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych, wielokrotny rektor macierzystej uczelni, twórca wielu realizacji pomnikowych i plenerowych w Polsce i w Niemczech, autor scenografii teatralnych. Rzeźbi w drewnie, brązie i kamieniu, tworząc przede wszystkim ludzkie sylwetki. Tekst i wybór najlepszych prac artysty przygotowała Dorota Folga-Januszewska, za projekt graficzny odpowiada BłaŹej Ostoja Lniski.

150 × 200 mm • 64 strony • 55 ilustracji • oprawa twarda • PL-EN

Adam Myjak. Historie

Adam Myjak (ur. 1947), rzeźbiarz i pedagog, profesor sztuk plastycznych. Od 1971 roku związany z Akademią Sztuk Pięknych w Warszawie, wybrany na stanowisko jej rektora trzykrotnie na podwójne kadencje. Stał się liczącym w Polsce rzeźbiarzem w wieku niespełna 30 lat. Dziś jest klasykiem polskiej rzeźby współczesnej. Jego sztuka mówi o zdeterminowanym do istnienia i styranym walką człowieku, który wciąż ma nadzieję i podnosi się niczym Feniks z popiołów. Rzeźbi głowy, torsy, figury. Posiada pełną świadomość psychicznej, duchowej i moralnej kondycji człowieka w pełnym zdarzeń świecie. Na jego potężny dorobek składają się obiekty własnej autonomicznej ekspresji artystycznej oraz realizacji pomnikowe, architektoniczne, plenerowe, medalierskie, a nawet scenograficzne. Zachwyca warsztatową biegłością. Album podsumowuje 50-letni dorobek artysty.

240 × 300 mm • 272 stron • 254 ilustracje • oprawa twarda • PL-EN

Lubomir Tomaszewski – ogień, dym i skała

Album poświęcony twórczości Lubomira Tomaszewskiego, polskiego rzeźbiarza, projektanta ceramiki i pedagoga, mieszkającego od 1966 roku w Stanach Zjednoczonych. Jako pracownik warszawskiego Instytutu Wzornictwa Przemysłowego współtworzył porcelanowe przedmioty codziennego użytku, które cieszyły się dużym zainteresowaniem. Znany jest jako projektant serwisów kawowych *Dorota* oraz *Ina*, a także figurek zoomorficznych, takich jak *Śpiewaczka*, *Arabka* czy *Dama z lustrem*. Jest także współtwórcą grupy artystycznej *In Tune with Nature*, która z biegiem czasu stała się formacją o zasięgu międzynarodowym. Bogaty materiał ilustracyjny uzupełniają teksty autorstwa Magdaleny Softys.

240 × 300 mm • 136 stron • 168 ilustracji • oprawa twarda • PL-EN

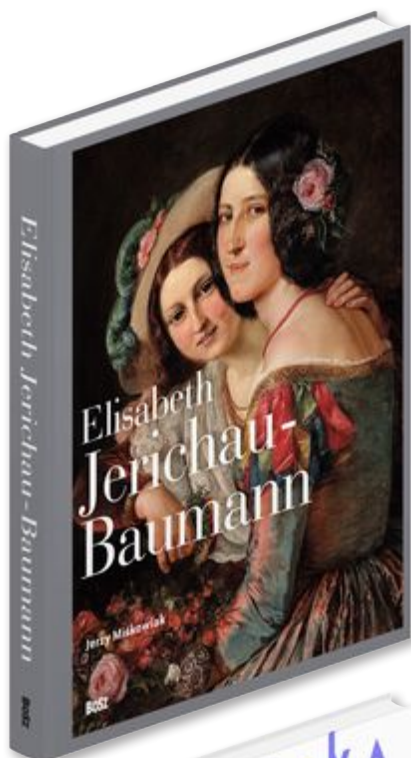
Świat zwariował. Poradnik surrealistyczny. Jak przeżyć

Świat zwariował. Poradnik surrealistyczny. Jak przeżyć Agnieszki Taborskiej – w opracowaniu graficznym Lecha Majewskiego – pokazuje, że surrealizm to więcej niż styl: to sposób widzenia rzeczywistości. Choć w wielu krajach cieszy się ostatnio wielkim zainteresowaniem, w Polsce wciąż jest mało znany. Podane w Poradniku „przepisy” na surrealistyczną sztukę i życie pomogą nam przetrwać w ciężkich czasach.

Ta książka z pewnością zadziała jak cudowne lekarstwo dla naszej wymęczonej zmartwieniami i lękami duszy (Olga Tokarczuk).

Jedna z najwybitniejszych światowych badaczek surrealizmu stworzyła niezwykle oryginalną książkę o sztuce i literaturze, a także o nas. Taborska postanowiła jeszcze raz przypomnieć nam, jak wiele zależy, także w życiu społecznym, od wyzwolonej wyobraźni (Grzegorz Jankowicz, dyrektor Festiwalu Conrada).

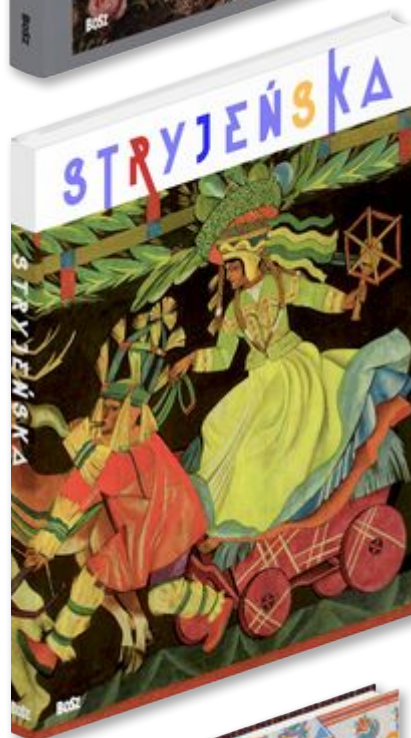
190 × 250 mm • 136 stron • 65 ilustracji • oprawa twarda • PL

Elisabeth Jerichau-Baumann

Książka autorstwa Jerzego Miśkowiaka i projektu Lecha Majewskiego przedstawia życie i twórczość Elisabeth Jerichau-Baumann, XIX-wiecznej artystki polskiego pochodzenia, która większość życia spędziła w Danii. Jerichau-Baumann portretowała najważniejsze duńskie osobistości – członków rodziny królewskiej, arystokratów, polityków, aktorów i pisarzy, m.in. Hansa Christiana Andersena, ale także dzieci i żebraków. Malarka chętnie posługiwała się alegoriami – jest autorką niezwykle popularnego przedstawienia Danii jako Walkirii niosącej duńską flagę i miecz, której wizerunek był wykorzystywany m.in. na pudełkach czekoladek czy pocztówkach. Na płótnach artystki wielokrotnie pojawiały się również Turczynki, Egipcjanki, Żydówki i Włoszki, a zwłaszcza bohaterki sag i baśni – Halgjerde, Lorelei, nimfy i liczne syrenki, powstałe zapewne z inspiracji warszawskim herbem. Album, zawierający biografię artystki i polskie konteksty jej twórczości, przybliży na niemal 300 reprodukcjach styl malarki i czasy, w których żyła.

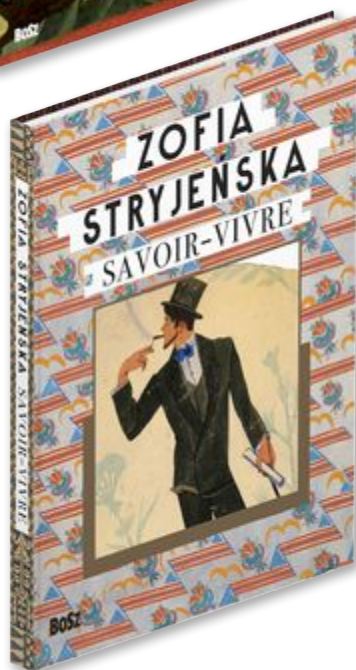
240 × 300 mm • 240 stron • 236 ilustracji • oprawa twarda • PL-EN

Zofia Stryjeńska

Album przedstawia życie i twórczość jednej z największych polskich artystek, Zofii Stryjeńskiej. Stryjeńska zajmowała się malarstwem sztalugowym, grafiką, ilustracją książkową, projektowaniem scenografii, tkanin i zabawek. Zaprezentowane w książce reprodukcje prac artystki pochodzą ze zbiorów muzealnych, m.in. z Muzeum Narodowego w Krakowie, Muzeum Narodowego w Warszawie i Muzeum Polskiego w Ameryce, jak również z kolekcji prywatnych. Autorem tekstu jest Światosław Lenartowicz, projekt graficzny przygotował prof. Lech Majewski.

240 × 300 mm • 208 stron • 334 ilustracje • oprawa twarda • PL-EN

Zofia Stryjeńska. Savoir-vivre

Wprawdzie Zofia Stryjeńska zasłynęła przede wszystkim jako malarka i ilustratorka, jednak umiejętnie posługiwała się również piórem. Niniejszy kodeks zasad savoir-vivre'u świadczy o wszechstronnym talencie księżniczki malarstwa polskiego i jej niepospolitym poczuciu humoru. Książka, podzielona na cztery rozdziały, choć napisana w pierwszej połowie ubiegłego stulecia, zawiera wciąż aktualne zasady dobrego wychowania, które Stryjeńska przedstawiła rzeczowo, acz dowcipnie, ilustrując niektóre przypadki dobrze znaną kreską. To pozycja obowiązkowa dla wszystkich entuzjastów jej twórczości, jak również osób zgłębiających tajniki savoir-vivre'u.

190 × 250 mm • 64 strony • 49 ilustracji • oprawa twarda • PL

BOSZ
art

DRUKARNIA ARTYSTYCZNA

Kierując się wieloletnim doświadczeniem wydawniczym oraz wychodząc naprzeciw oczekiwaniom klientów, stworzyliśmy dział BOSZart, zajmujący się reprodukowaniem dzieł polskich artystów. Najwyższej klasy drukarka wielkoformatowa (Epson p9000) zapewnia dokładne odwzorowanie i nasycenie barw. Drukujemy, używając tylko oryginalnych, nietoksycznych tuszy pigmentowych na bazie wody. Nie używamy szkodliwych farb solwentowych.

Drukujemy na papierach: powlekanych, niepowlekanych, samoprzylepnych, fotograficznych oraz na płótnie, które na życzenie naciągamy na krosno (blejtram).

Jesteśmy wyłącznym producentem reprodukcji dzieł Tamary Łempickiej, Zofii Stryjeńskiej oraz Zdzisława Beksińskiego na płótnie.

Zapraszamy do zapoznania się pełną ofertą drukarni na naszej stronie internetowej:

WWW.BOSZART.PL